

● ÚVODNÍK

O trojím lidu

Moje osobní zkušenost je taková, že v církvi jsou tři druhy lidí. První skupina jsou lidé, kteří jsou více aktivní a nebo aktivističtí. Jeden bratr z našeho sboru to takto o sobě nedávno trefně vyjádřil: „Já jsem takový aktivista.“ Křesťané z této první skupiny jsou zaměřeni na nějakou činnost. Pořádají různé akce, semináře, aktivity a tímto způsobem se snaží sdílet s ostatními Boží lásku a vydávat svědectví o spasení v Pánu Ježíši Kristu. Částečně nám může být příkladem Marta, sestra Lazara. Ta byla aktivní a chtěla vyjádřit svůj postoj k Pánu Ježíši Kristu svou aktivitou.

Když šel Ježíš s učedníky dál, vešel do jedné vesnice. Tam jej přijala do svého domu žena jménem Marta, která měla sestru Marii; ta si sedla k nohám Ježíšovým a poslouchala jeho slovo. Ale Marta měla plno práce, aby ho obsloužila. Přišla k němu a řekla: „Pane, nezáleží ti na tom, že mne má sestra nechala sloužit samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!“ Pán jí odpověděl: „Marto, Marto, děláš si starosti a trápíš se pro mnoho věcí. Jen jednoho je třeba. Marie volila dobře; vybrala si to, oč nepřijde.“ Lukáš 10,38–42

Druhá skupina jsou lidé, kteří jsou více zaměřeni na prožívání duchovních věcí. Nepotřebují tolik aktivit a spíše se modlí, chválí Pána a podobně. Tady může být příkladem Marie, sestra Marty a Lazara. Ta si sedla k Ježíšovým nohám a užívala si jeho přítomnost. Svou lásku a vztah nevyjadřovala aktivitou, ale svou osobní přítomností. Tím, že naslouchala, tím, že byla blízko Kristu. Poznámka: V příběhu o Martě a Marii se píše, že správně zvolila Marie a Marta naopak. Ale to se týká této konkrétní situace. Na jiném místě říká, že jsou situace, kdy máme být naopak aktivní. Nakrmit toho, kdo má hlad a podobně. Jsme tedy různí a máme se navzájem přijímat v lásce. Je důležité nehledět jeden na druhého jen skrze svoje vlastní zaměření a preference. Někdo je více aktivní navenek a druhý by se rád více modlil. Někomu stačí

dvě a nebo tři chvilky, a jiný by rád chválil celé hodiny. Někdo má za vrchol neděle obědšení po skončení bohoslužeb (protože si bude moci povídat s ostatními) a není pro něj jednoduché, když se bohoslužby „natáhnou“.

Proto hledáme a usilujeme o rovnováhu. Tu bychom měli mít nejen na bohoslužbách, ale i ve svém životě. V Mt 22,29 říká Ježíš zákoníkům: „Mýlíte se, protože neznáte Písma ani Boží moc.“

**Pokud činíš
Boží vůli, pak jsi
vnitřně nasycen
a i když máš
více práce,
pak nejsi
tak unaven.**

Pokud obrátíme znaménko, pak pro nás platí, že bychom měli znát obojí. Slovem znát není myšleno intelektuální poznání, ale aktivní činnost. Když se zeptali Billyho Grahama na sklonku jeho života, co by býval udělal ve svém životě jinak, tak odpověděl, že by více četl Bibli a modlil se. Mám zato, že nelitoval své služby evangelisty. On, jako evangelista, procestoval celý svět. Mluvil k mnoha milionům lidí. Strávil mnoho času na cestách.

A přesto, na konci života ví, že měl mít větší vyváženost ve svém životě.

Problém je, že je tady ještě třetí skupina lidí (proto ten název: O trojím lidu) a to jsou ti, kteří nedělají nic. Nejsou ani navenek aktivní a nejsou ani hledající duchovních věcí. Pak je třeba činit pokání. Pak je třeba to změnit. Můžeme se dostat do situace, kdy jsme unaveni a vyčerpáni a nevíme pořádně z čeho. Nedělat nic je totiž někdy velmi náročné! Přísloví 19,24 říká: „Lenoch sáhne rukou do mýsy, ale je mu těžko ji vrátit k útutům.“ Potom je jasné, že má hlad. Nějak to souvisí s tím, že Ježíš řekl: „Můj pokrm jest, abych činil vůli toho, který mě poslal a dokončil jeho dílo.“ Pokud činíš Boží vůli, pak jsi vnitřně nasycen a i když máš více práce, pak nejsi tak unaven, abys nemohl sáhnout rukou do mýsy a dát ji zpět! Patříš do této třetí skupiny? Jsi unavený a nevíš proč? Mám pro tebe dobrou zprávu. Bůh s tebou stále počítá. On je ten, který: „Nalomenou třtinu nedolomí a doutnající knot neuhasí.“ Ale změna záleží jen na tobě.

Petr Kácha

● SLOUPEK

A je to tady zase – smysl života! My jsme ho s kamarádem odhalili při koštování meruňkovice. „Nejde přece jen o peníze, nejdůležitější je mít čas na „obyčejné věci“ a mít z nich radost!“ Kamarád se setkává s klienty, kteří vydělávají hodně peněz, ale spotřebují na to vlastně všechny čas. To on nechce. Ale ani jemu, ani mě honba za penězi nehrozí – za prvé: máme priority jakžtakž srovnané a zadruhé – zase nejsme tak dobří. Myslím, že takhle nějak Bůh pro lidi na Zemi život plánoval. Radovat se. Z Něho v první řadě a pak ze všeho dobrého, co stvořil. „Vždyť je to pro vás, děvenky moje,“ říkala babička, když jsme se ptaly (sestra a já), jestli nám dá cukrkandl. Bůh o všech dobrých věcech přemýšlí stejně.

Nanda

Když vstoupíme do živého vztahu s Duchem Svatým, který probíhá skrze víru, staneme se lidmi víry.

Peter Game

z knihy Přijímat Boží víru

Sborový dopis v elektronické podobě si můžete objednat na paha@kaes.cz.

PŘEČTĚTE SI

Zprávy z Rovinje	3
DDZ po osmé!!	4
Mohu mít čisté srdce?	5
Osvětlení jako chvála	9

Výjezd vedení sboru

V prvním dubnovém týdnu se starší sboru a další vedoucí speciálních služeb vypravili na pravidelný výjezd vedení sboru. Tentokrát byl výjezd postní a konal se v Dobřichovicích u Prahy. Během modliteb a chval jsme přijali několik prorockých slov. Velká část jich se týkala výchovy dalších vedoucích a předávání některých služeb. Tomuto tématu se průběžně věnujeme a byl mu věnován i jeden večerní program výjezdu.

Věnovali jsme se také některým prorockým slovům a speciálně slovům k alkoholu. Kromě slova, které přijal Lumír Ptáček a které bylo zveřejněno ve Sborovém dopise, přišlo k tomuto tématu i nezávisle další slovo. Rozhodli jsme se proto v době půstu příští rok vyzvat celý sbor k půstu od alkoholu. Je to určitý projev toho, že slovo bereme vážně a také určitý osobní test. Pokud by měl někdo problém tři týdny se od alkoholu postit, ukazovalo by to na to, že je potřeba tuto záležitost řešit.

Jako na každém výjezdu jsme se věnovali hodnocení sboru. Nejprve jsme přemýšleli o tom, co znamená být zdravým misijním sborem. Společně jsme studovali slova Pána Ježíše ke sborům ve Zjevení a hodnotili stav našeho sboru. Nejsme v současné době v nějaké krizi, což někdy v minulosti bylo, ale jsme spíše zabezpečený sbor, než sbor zdravý a misijní. Kladli jsme si otázky nad konkrétními kroky, které můžeme udělat.

Zabývali jsme se statistikou sboru v loňském roce. V loňském roce v podstatě pokračovala stagnace, členů sboru ubylo v řádu jednotek, pokřtili jsme pouze deset lidí přicházejících ze světa. S tím nemůžeme být spokojeni! Povzbudivé naopak bylo, že nedělní účast na shromážděních se meziročně v průměru zvýšila o 30 účastníků. Situace je ovšem rozdílná na jednotlivých regionech.

Po nějaké době jsme se vrátili k tématu služby dětem. Provedli jsme úpravu standardu služby a rozhodli jsme se únor příštího roku věnovat speciálně rodině a dětem.

Podrobně jsme se věnovali plánu akcí na další rok. O těchto akcích je zvláštní článek ve Sborovém dopise.

Ve stejné budově se konal výjezd vedoucích mládeže. Měli jsme jedno společné shromáždění, kde jsme se zabývali prvním dopisem Pavla do Korintu. Společně se modlili, žehnali si a slavili Večeři Páně. Povzbudivé bylo vidět, že vedle současného vedení sboru vyrůstají noví vedoucí o generaci nebo i více mladší.

Kromě společných setkání jsme také trávili čas osobním obecenstvím, na které někdy nemáme přes rok tolik času, protože se někteří tak často nesetkáváme. Mám naději, že se podaří aplikovat závěry z výjezdu a už se těším na příští výjezd sborového vedení v prosinci tohoto roku.

Lubomír Ondráček

Sborové akce

Na výjezdu vedení sboru jsme se věnovali přípravě zásadních sborových akcí. Aktivit je mnoho, jsme obecně sborem, kde je mnoho členů zapojeno v mimosborových aktivitách a dáváme navenek jak finance, tak i lidi. Chceme mít v roce jen několik akcí, které považujeme za klíčové a na které se chceme soustředit.

Nedlouho po výjezdu proběhl již osmý ročník Dnů dobrých zpráv. Je to naše hlavní preevangelizační akce.

Byli jsme požádáni, abychom zařídili evangelizační akci na Letné, která se bude konat 28. 5. 2016, kdy je Světový den evangelizace. Rozhodli jsme se akci podpořit, i když se nejedná přímo o sborovou akci a vítáme, že se do ní zapojují i další pražské sbory.

Podrobně jsme připravovali akce sboru během léta. Většinu bohoslužeb budeme mít na Střeleckém ostrově. Letos budou začínat v 17:00 hod. a bohoslužby budou 10., 17., 24. a 31. 7. a dále 21. a 28. 8. Ostatní neděle není na Střeleckém ostrově volno. V neděli 3. 7. budeme mít od 17 hod. modlitební shromáždění za léto na Žertvách a 7. a 14. 8.

budeme mít bohoslužby v 10,00 hod. na Budějovické a v 17,00 hod. na Žertvách. Letním shromážděním bude předcházet společné modlitební nasazení 27. až 30. 6. Během léta bude o útercích večer fungovat ve sboru otevřená skupinka stejně jako minulé léto.

Na podzim plánujeme opět pořádat Alfou na několika místech. Mít společný víkend chval a od ledna 2017 další běh Základů. V únoru 2017 budeme mít speciální pásmo biblických hodin týkajících se rodiny a dětí a tomuto tématu budeme věnovat i nedělní shromáždění na regionech i sborové shromáždění.

Sborový půst bude příští rok 25. 3. až 14. 4. a v rámci tohoto půstu proběhne opět modlitební stráž 24/7 v termínu 7. – 14. 4. 2017.

O dalších akcích rozhodneme na podzimním výjezdu v rámci vyhodnocení zdařilosti akcí v tomto roce a chceme také podpořit celoevropskou akci Awakening Europe, která by se měla tentokrát konat v Praze.

Jménem vedení sboru prosím všechny členy o modlitby a zapojení ve výše zmíněných akcích.

Lubomír Ondráček

Modlitební témata na květen

- **Výjezd biblické školy** 20. – 21. 5. vrcholí jím kurz biblické školy pro vedoucí. Kromě vyučování je na programu i žehnání absolventům a prorokování do jejich životů – kéž Pán pošle své slovo a absolventi nesou hojné ovoce.
- **Celonárodní shromáždění KS** 5. června a **sjezd mládeže KS** o víkend 3.–5. 6. aby Bůh jednal na shromáždění a nově navštívil a naplnil svým Duchem celá KS.
- **Situace s křesťanskými imigranty v ČR** – po rozhodnutí některých z nich odjet do SRN resp. vrátit se do láru hrozí zklamání pro zapojené dobrovolníky a pracovníky GEN 21, znevážení projektu v očích veřejnosti a také ohrožení a zklamání pro ty, kteří díky těmto krokům nemohli do ČR přijet a zůstali v uprchlických táborech. Kéž Pán povzbudí ty, co se zapojili a požehná těm imigrantům, kteří v ČR zůstávají v jejich integraci do společnosti i církve.

Vyhodnocení minulých témat.

Výjezd vedení sboru, tentokrát poprvé částečně i s vedoucími mládeže, se vydařil. DDZ je ještě brzy hodnotit, v době psaní SD je v polovině, ale zatím je zřejmé, že se podařil výběr interpretů. Účast je zatím poněkud menší než loni. Na kurz Statečný muž se přihlásilo devět mladých mužů. Sborový víkend je teprve před námi.

● PROROCTVÍ

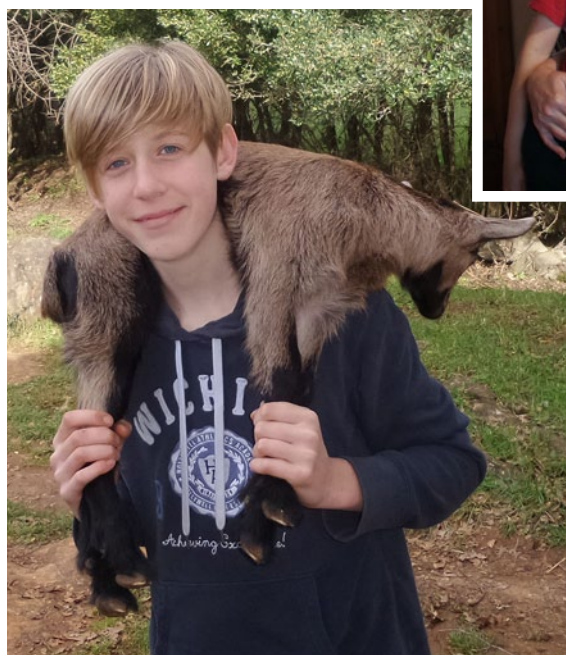
Pro nevěstu

Oldřiška Šípková, březen 2015

*Jestliže mě miluješ,
Nevěsto má,
krásná panno, vykroč.
Odlož břemena,
narovnej ramena,
přeskoč příď,
opuť loď.
Po vodě kráčeš,
věř mi
a se mnou chod.
Neboj se.*

Zprávy z Rovinje

Milý bratře, milá sestro, vřele Tě zdravím z Chorvatska. Přináším ti zprávy o nás a naší službě tady. Prál bych si, aby tě naše dopisy vždycky povzbudily a motivovaly k modlitbám za nás. Sám ze své zkušenosti vím, jak suchopárné se můžou někdy stát dlouhodobé a vytrvalé modlitby za někoho, koho jsi léta neviděl, nebo jsi ho třeba neviděl tvář v tvář nikdy a znáš ho jen z doslechu, či z dopisů jako je tento. Přesto věřím, že i takové modlitby, jako by bez štávy, mechanické a bez pocitů mají v božích očích cenu. Rád bych Ti posílal úžasné zprávy o tom, že se tu obrací ke Kristu stovky a tisíce lidí, že slepí vidí a chromí chodí... Bohužel, ale takové věci se tady nedějí. Ne, že by se nikdo neobracel. Obrací. Tu a tam. Ne, že by tady Pán neuzdravoval. Uzdravuje. Tu a tam. A jsme za to tady vděční, ne, že ne. Jsme vděční za proměněné životy jedinců, za to, že se opravdu mnozí vrací zpět k Pánu a do sboru. Jsme vděční za každou oddanou a spolehlivou ovečku. Nepohrdám těmito věcmi. Přesto toužím po svrchovaném, nekontrolovatelném Božím navštívení celé církve a celého chorvatského národa. A než to přijde, hodlám stát věrně v tom co

ode mě Pán očekává a co mi svěřil. Ať se děje co se děje.

Dobrá zpráva je, že Goran, starší sboru, o kterém si myslím, že by měl po mně převzít vedení sboru, se čím dál víc profiluje jako vedoucí. A to aniž si to nějak uvědomuje, kaže skvělé slovo a taky skvělou formou a s takovou samozřejmou zjevnou a laskavou autoritou, srdce ve mě poskakuje radostí. Je pro mně nevyslovnou radostí sledovat ho, jeho růst od znovuzrození po dnešek, kdy je z něj už dávno duchovně zralý a dospělý

Boží člověk, který mě v mnohém přerostl a od kterého se můžu sám učit. Goran ještě neprožil, že má sbor převzít, ale věřím, že to časem prožije. Přirozeně k tomu směřuje.

Moje mezisborová služba se zase o trochu rozšířila. Tak nějak „sama“. Nijak jsem se o to nesnažil. Prostě se snažím být Pánu užitečný tak jak umím. Dal jsem Mu těch svých pár rybiček a chlebů a On to vzal do rukou, požehnal a pak tím, k mému úžasu, nasytí spoustu lidí. Dokonce se jich tak mocně dotkne, že mi často pláčou na rameni.

Babička slaví 76 let.

A i po dlouhé době svědčí o proměně, kterou prožili. Je úžasné být toho součástí. Moje práce v Teologické komisi pokračuje. Některé z dokumentů jsou nyní „na stole“ a začíná se o nich diskutovat v rámci celé církve. Čeká mě příprava ještě několika dalších dokumentů. Uvědomuji si, jaká je to pocta a taky zodpovědnost, že mně, cizinci a Čechovi, je svěřena tvorba dokumentů, které patrně ovlivní naši církve v celém Chorvatsku. Vážím si této důvěry.

K tomu se přidala ještě jedna služba. Byl jsem zvolen jako předseda Odvolací komise. Odvolací komise je orgán, ke kterému se může kterákoli strana odvolat a který má za úkol posoudit, zda bylo sesazení pastora oprávněné nebo ne, či zda nedošlo k nějakým procedurálním chybám.

Naše pravidelné pastorálky na Istrii pokračují. V únoru jsme měli jednu a v březnu druhou, větší, na kterou přijel předseda naší církve Damir Špoljarić s Nikolou Škrinjaricem, který je předsedou misijního odboru a taky pastor

EPC z Rijeky, se svými spolupracovníky.

Mým velkým potěšením jsou společné bohoslužby církví na Istrii. 21. 02. na těchto bohoslužbách již podruhé kázal předseda ICEJ v ČR Mojmir Kallus, můj dlouholetý dobrý přítel. Při té příležitosti jsme spolu mohli strávit nějaký čas, což je pro mne vždycky vzácné a velice inspirativní. Druhé společné bohoslužby jsme měli v březnu a kázal na nich Stojan Gajicki, pastor ze Švédska, který je původem Srb. Tento bodrý, neobyčejně upřímný, pokorný, vtipný a současně hluboký bratr mi přirostl k srdci. O to víc mi bylo líto, že jsem na těchto bohoslužbách nemohl být, protože jsme byli tou dobou v Praze.

A když už jsem u toho, tak 19. – 27. 3. jsme zase po roce byli v Praze, kde jsme navštívili náš domovský sbor. Měl jsem tu výsadu kázat na Severním regionu, kde jsem byl kdysi pastorem.

Jako rodina se máme dobře. Tereška v březnu oslavila osmnáctiny, což se mi ani věřit nechce. Nedávno měla na mládeži poprvé vyučování. Mluvila o rozdílech mezi mlá-

dežníky z věřících rodin a mládežníky, co se obrátili ze světa. Vycházela z biblického příkladu křesťanů z Židů a křesťanů z pohanů. Obdivoval jsem, s jakým klidem a přehledem se připravovala. Příští rok bude Tereška maturovat. Stále přemýšlí a modlí se, na kterou vysokou školu půjde. A kde. To, co ji baví, jsou jazyky, dějiny umění a literatura. Buď bude studovat tady v Chorvatsku, nebo v Praze. Tak na ni, prosím Tě, mysli v modlitbách, aby se rozhodla v souladu s Boží vůlí. Matýsek nám vyrostl, už je vysoký jako já. Letos bude končit základní školu. A zdá se, že má jasno v tom, co bude dělat dál. Chce jít na zemědělskou střední školu do Poreče. Martínek se učí disciplíně a každodenním povinnostem. Jeho domácí povinnosti jsou dávat králíkům denně trávu, zametat, nanosít dřevo a občas vyvést kozy na pastvu. Má neuvěřitelnou fantazii a představivost, což ho často odvádí od práce a učení. Kát'a je teď v přípravách evangelizační akce „Snídaně pro ženy“, kterou jsme měli i vloni a přišlo na ni 36 žen, z toho 26 nevěřících. Tak jsme plni očekávání, jaké to bude letos. Já jsem díky Boží milosti zdravý. Poslední onkologická prohlídka dopadla dobře. Jaterní testy

● MISIE

se mi téměř úplně srovnaly. Hodnoty štítné žlázy taky. Další onkologická prohlídka mě čeká v srpnu. Je to pro mne i Kát'u pokaždé trochu vypětí, jestli bude vše OK. Ale společně se na Pána a jeho milosrdenství. Těším se z každého dne. Ze zpěvu ptáků po ránu, z orosené pavučiny mezi keři, z vůně kytek na louce vedle domu, ze bzučení včel. Z volského oka na talíři a plátků kozího sýra politého olivovým olejem ☺. Na světě je tolik věcí, vůní, barev, chutí a lidí, které často považujeme za takovou samozřejmost, že nám pak zešednou a my je skoro přestaneme vnímat. A s tím přestaneme vnímat i Boží milosrdenství, kterého jsou plná nebesa i země. A z našeho života se vytratí úžas a dojetí. Přál bych si a přeji to i tobě, abychom uprostřed

toho shonu a spěchu chodili krotce a pomalu, prodlévali na Božích místech a přemítali o Jeho kráse.

Děkuji Ti za tvé modlitby, za tvou věrnost, lásku a péči o nás. Jsme za tebe Pánu vděční.

*Za všechny Dohnalíky, Jirka
Rovinj, 01. 04. 2016*

Modlitební témata:

- 1) *Za ochranu od vzniku metastáz a za celkovou obnovu mého organismu, včetně štítné žlázy. Za ochranu od úrazů.*
- 2) *Za uzdravení Kátina oka (od r. 2001 má na levém oku v periferním vidění poruchu) a zmizení cyst v ledvině. Mamografie v březnu, díky Pánu, dopadla dobře.*

- 3) *Za ochranu zdraví našich dětí, za uzdravení Terešky z astmatu a správnou volbu vysoké školy.*
- 4) *Za Matýska, aby byl přidělen k novému ortodontovi.*
- 5) *Za Gorana a Katarinu, aby společně rozpoznali Boží vedení ohledně Goranovy další služby. Za podnikatelský zdar.*
- 6) *Za ochranu dosažené jednoty mezi pastory a sbory na Istrii, za včasné odhalení plánů a pokusů nepřítele Božího lidu.*

Pozor! Redakční dodatek: Pár dní po návratu do Rovinje přestával Jirka vidět na levé oko! Po vyšetřeních se zjistilo, že jde o odchlípnutí sítnice a je nutná okamžitá operace. Ta proběhla úspěšně v Praze 11. dubna. Modleme se za zdárné zhojení a úplné uzdravení oka.

● JAKÉ TO BYLO

DDZ poosmé!!

První den festivalu, který zahájila mezinárodní skupina Symphony of Nations. Autorské písně v angličtině, češtině, hebrejštině i romštině z pera lídra kapely Jaro Feneše, doprovázené na kytaru, akordeon, cello, baskytaru a bicí. To vše vytvořilo velmi příjemnou atmosféru. Diváci se přidali i k některým známějším písním, a přestože koncert trval i s přestávkou dvě a půl hodiny, nikomu se nechtělo domů.

Druhý den zhruba stovka diváků sledovala strhující koncert skupiny Nenadarmo, mladých a velice talentovaných muzikantů. Jak nám sdělil její zakladatel, právě zítra oslaví své první narozeniny. Byl to tedy krásný koncert a skvělý večer, který nám ke svým narozeninám skupina nadělila.

Třetí den patřil rockové hudbě, a proto byl koncert i v klubu Basement. Jako předkapela vystoupila skupina Náš člověk v Havaně – jejím asi největším kladem byly zajímavé autorské texty frontmana Vojty Klímy. Druhá část večera patřila skupině Safenat Paneach, která předvedla skvělý výkon po hudební stránce. A hluboké texty Mago-rovy, Reynkovy nebo Skácelovy v podání nenapodobitelného zpěvu Petra Wagnera dodaly večeru i duchovní přesah.

Čtvrtek patřil prvnímu divadlu v letošním ročníku festivalu. Místní soubor Vršovické divadlo Mana uvedlo hru Martina Kepky s tajemným názvem Krlíček aneb radostné bezdomovectví. Přiznám se, že jsem si vůbec nedovedl představit, o čem to divadlo je, jelikož podtitul zněl „bajka o radosti ze života uprostřed smetiště“. A přiznám se, že ani po shlédnutí představení jsem nebyl o moc moudřejší. Nicméně výkony trojice herců byly brilantní, takže rozhodně si zhruba

ba sedmdesátka diváků mohla udělat svůj závěr z představení.

Páteční večer byl poslední

Symphony of Nations

koncert tohoto ročníku. Pavel Helan dokázal, že je nejen „vládný písničkář“, ale také brilantní bavič se specificky suchým a las-

Symphony of Nations

kavým humorem. Přesto jeho koncert nepostrádal ani hloubku a zanechal v asi 70 divácích pocit pohody a pokoje.

V sobotu odpoledne byla novinka: odpolední divadlo pro malé děti a jejich rodiče. Nepřišlo jich mno-

ho. Přesto hrála Marta Míková i její partner s nasazením a do představení Husy na tahu mnohokrát vtahovali i děti, které si to na jevišti užívaly.

Závěr 8. ročníku festivalu patřil Divadelní společnosti Kairos II a premiéře hry od Jana Zindulky J.O.B. Sám autor, který byl přítomen, si provedení pochvaloval a téměř 120 diváků odměnilo soubor velkým potleskem.

8. ročník je za námi...a bude i 9.?

Napiš, jak sis užil a prožil festival ty!

skupina Nenadarmo, foto Tomáš Božovský

● VYUČOVÁNÍ

Mohu mít čisté srdce?

Z kázání Miloše Kačírka na Palmovce, 10. 4. 2016

Jaké srdce chtěl David po usvědčení ze svého hříchu?

Ž 51,12-19 *Stvoř mi čisté srdce, ó Bože! Obnov v mém nitru pevného ducha! Neodvrhuj mě od své tváře, svého svatého Ducha mi neber! Vrať mi veselí ze své spásy a upevni ve mně šlechetného ducha. Budu vyučovat vzpurníky tvým cestám a hříšníci se navrátí k tobě. Uchraň mě před proléváním krve, Bože! Bože, má spáso, můj jazyk jása nad tvou spravedlností. Panovníku, otevři mé rty, má ústa budou zvěstovat tvou chválu. Neměl bys zalíbení v oběti, i kdybych ji předložil; po zápalné oběti netoužíš. Obětí Bohu je zkroušený duch. Bože, ty nepohrdneš zkroušeným a pokořeným srdcem.*

Chceš mít čisté a zdravé srdce?

Modli se dle Ž 51. Vyznávej své hříchy, na které tě Svatý Duch upozorňuje. Nes ovoce Svatého Ducha a nechávej si průběžně otestovat stav svého srdce. Posiluj obě složky srdce – pevného a šlechetného ducha. Měj přátele, kteří Ti pomohou střežit Tvé srdce

Jde o Tvé srdce

Srdce jako centrum (zdroj) Tvé identity (zkroušené a radostné srdce) – zbožnosti, chvály, síly, radosti, hněvu, pokoje, hořkosti, odvahy, myšlenek, postojů, záměrů, toho, co považuješ za cenné

Srdce jako místo setkávání s Bohem, ukládání osobního Božího Slova (Lk 2,19) nebo místo prázdnoty a ukládání balastu

Srdce jako organizovaná síla duše, životní energie, která odlišuje jednoho člověka od druhého, označuje způsob života ve všech jeho projevech v symbolické zkratce

Tvé srdce je nejlstivější orgán (Jer 17,9)

Test srdce – láska k Bohu a jeho poznání jako Otce

Mk 12,29-31 Ježíš odpověděl: „První je: ‚Slyš, Izraeli, Pán, náš Bůh, Pán jediný jest‘ a ‚budeš milovat Pána, svého Boha, z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly‘. Druhé je toto: ‚Budeš milovat svého bližního jako sebe samého.‘ Není jiné přikázání větší než tato.“

Přikázání chce, abychom ze srdce milovali Boha, u bližního už to nefiká.

Ř 5,5 *A naděje nezahanbuje, neboť Boží láska je vyлита v našich srdcích skrze Ducha svatého, který nám byl dán.*

Ga 4,6 *A protože jste synové, vyslal Bůh ducha svého Syna do našich srdcí, ducha, který volá: ‚Abba, Otče.‘*

2 Te 3,5 *Kéž Pán uvede vaše srdce do Boží lásky a do Kristovy trpělivosti.*

Jaký je Tvůj jazyk lásky vůči Bohu a lidem? (pozornost, služba, doteky, slova ujištění, dárky)

Test srdce – Přátelství

Př 22,11: „*Kdo miluje čistotu srdce a má ušlechtilé rty, tomu bude přítelem i král.*“

Charakteristiky opravdového přátelství z Písma

- mluvit tváří v tvář (viz Ex 33,11) – schopnost vést dialog, i když nejsou oba rovnocenní
- dávají si poznat svou cestu, tedy způsob myšlení a své záměry (Ex 33,13)
- nezamlčují si tajemství (Gn 18,17), sdílejí tajemství (jaké tajemství může sdílet nevěřící kromě tajného hříchu?)
- dodávají si odvahu a jsou si pomoci (Iz 41,10)
- věří si (Jakub 2,23)
- umí se navštívit, projevit soustrast (Job 2,11-13)
- modlí se za své přátele (Job 42,10)
- v každém čase miluje přítel (Př 17,17)
- vzájemné třibení (Př 27,17)
- upřímnost – není pokrytecký (Lk 12,1)
- přítel se raduje z přítelova úspěchu (J 3,29)
- přítel položí duši za přítele (J 15,13)

Test srdce – Chvála

Př 17,3 (ČSP): *Na stříbro je kelímek, na zlato pec, ale srdce zkoumá Hospodin.* (K: Teglik stříbra a pec zlata zkoušuje, ale srdcí Hospodin.)

Př 27,17 a 19-21 (ČSP): *Jako se železo ostří železem, tak člověk ostří tvář svého bližního. ... Jako ve vodě odpovídá tvář tváři, tak srdce člověka člověku. Jako se nenasytí podsvětí a říše mrtvých, tak se nenasytí oči člověka. Na stříbro je kelímek, na zlato je pec, člověk je zkoušen podle své chvály.* (K: Teglik stříbra a pec zlata zkoušuje, ale člověka zkouší chvála jeho.)

Slovo „chvála“ může znamenat také „pověst“ – někdo chválí toho člověka, o němž

je řeč. Testuje ho tedy jeho reakce na chválu (uznání), čili jak ji přijímá; co to s ním udělá. Chvála člověka může ale i znamenat, že ten člověk chválí (uznává) sám sebe, neboli že se něčím chlubí. Testuje ho tedy to, nač je hrdý, čím se chlubí nebo jak se chlubí. Další z možností je, testem je to, koho a jak chválí.

Ž 9,2 *Hospodine, celým srdcem ti budu vzdávat chválu, budu vyprávět o všech tvých dívech.*

Test srdce – odpuštění a pokoj

Mt 18,35 *Tak i můj nebeský Otec učiní vám, jestliže ze srdce neodpustíte každý svému bratru jeho přestoupení.*

Odpouštíš z „mysli“ nebo ze „srdce“?

Bloky odpouštění „ze srdce“:

- Nepřiznaná bolest
 - Strach z vlastních emocí
 - Falešná představa o odpuštění
- Fp 4,7 *A pokoj Boží, který převyšuje všechno porozumění, bude střežit vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.*

Ko 3,15 *Pokoj Kristův ať rozhoduje ve vašich srdcích; k němu jste byli také povoláni v jednom těle. A buďte vděční.*

Další testy srdce

• víra a odvaha • schopnost odpočinout před Bohem • schopnost reagovat na Jeho Slovo • poslušnost • Jaké ovoce nese život, co ze mne vychází? • Víím, jak se na mne dívá Bůh? • Kde se v mém životě nejvíce zjevoval Kristus? • Kde jsem nejvíce Krista zapíral? Kde jsem měl tvrdé srdce? • Dělal jsem většinou to, k čemu mě Bůh povolal nebo to, co bylo potřeba?

Kéž o nás platí

Ž 17,3 *Zkoumal jsi mé srdce, navštěvoval mě v noci, třibils mě, nic jsi nenalezl. Mé záměry nepředcházejí má ústa.*

Mt 5,8 *Blahoslavení čistého srdce, neboť oni uvidí Boha.*

(kázání si je možné poslechnout ze záznamu na webu sboru)

Hledání křesťanské církve

Milan Pečeňa zveřejnil v Evangelickém týdeníku (16. března t. r.) článek s názvem

„Hřádám církev, křesťanskou“. V podstatě hledá denominaci, která je

důsledně pacifistická a která odmítá církevní restituce. Kdyby nepožadoval splnění obou podmínek současně, rád bych mu nabídl svou denominaci, tedy Církev Křesťanská společenství, která nikdy nebyla financována státem, a to z principu. Proto se jí církevní restituce netýkala a tato církev se na nich pochopitelně nijak nepodílela. Sám jsem mno-

hokrát vyjádřil názor, že církvím zabavený majetek sice právem patří (v tom bych se asi od Milana Pečeňy názorově lišil), ale z hlediska svého evangelizačního úkolu by bylo bývalo lépe, kdyby se ho nedomáhala. Takže z tohoto hlediska by nás Milan Pečeňa možná vzal. Jenže... běda! Nesdílím křesťanský pacifismus a souhlasím s tím (ba dokonce to doporučuji), aby křesťané sloužili v policii a v armádě. Jsem totiž přesvědčen, že státní moc je od Boha a že odmítání podílet se na zajišťování bezpečnosti země je nezodpovědné. Rád budu s Milanem Pečeňou – či s někým jiným – o této otázce polemizovat, ale rozvíjení této myšlenky by vyžadovalo

● VYUČOVÁNÍ

samostatný článek, proto tuto myšlenkovou linii dále sledovat nebudu. Kdybych přistupoval k církvi jako Milan Pečeň, měl bych na denominaci, do které bych se rozhodl vstoupit, jiný požadavek. Chtěl bych, aby má denominace nebyla součástí Světové rady církví, protože tato organizace, která byla v osmdesátých letech prolezlá sovětskými agenty, se naprosto hanebně a nespravedlivě chová ke státu Izrael. Jenže... k církvi přistupuji jinak než Milan Pečeň. On se sice v dodatku ke svému článku distancuje od hledání „ideální církve“, nicméně přesto přistupuje k církvi jako k instituci či organizaci, která by měla splňovat „tieto moje požadavky“. Otázkou ovšem je, zda vůbec lze takto k církvi přistupovat. Pokusím se vysvětlit ošidnost tohoto postoje.

Když jsem sepsával stanovy Křesťanských společenství, dal jsem do preambule, že „Křesťanská společenství se nepovažují za jedinou správnou církev“. Hodně mi totiž vadila rivalita mezi denominacemi, jak jsem ji pozoroval v osmdesátých letech (tehdy byla mnohem silnější než dnes), a ačkoli to jen některé denominace hlásaly otevřeně, mnohé se vskrýtu považovaly za „tu nejlepší“, případně „nejvěrnější“ církev. Nechtěl jsem, aby členové Křesťanských společenství někdy takto vystupovali a aby se vytahovali, že jsou v té nejlepší denominaci. Jenže ouha! Ono se může stát, že člověk začne být pyšný na to, že je v denominaci, která – považte! – je tak dobrá, že si dá do stanov, že není tou nejlepší církví! Nu, Dane, a jsi tam, odkud jsi chtěl utéci. Denominační pyše se mi sice podařilo částečně zabránit, úplně ji vymýtit však nikoli. Všimli jste si, že vlastně nemůžete nijak vstoupit do Ježíšova podobenství o farizeovi a celníkovi? Kdo z nás by chtěl být farizej? Jistě nikdo. A kdo z nás by chtěl být ten celník, který odcházel ospravedlněn? Raději bychom se identifikovali s ním než s nějakým farizejem. Jenže jakmile bychom si o sobě pomysleli: „Já jsem ten celník, já vyznávám své hříchy a nepovyšuji se nad druhé, jako třeba támhle ten farizej!“, kdo vlastně jsme? Ne, do tohoto podobenství nemůžeme vstoupit, jakkoli bychom chtěli. Ale ono je nad námi jako neustálá připomínka, že pycha je hrozná vlezlá... V čem byl ostatně farizejův problém? Vždyť on jednal správně, a dokonce děkoval Bohu za to, že může jednat správně. Problém nebyl v tom, že by si připisoval zásluhy za své správné jednání, ale v tom, že se dokázal poměřit s oním celníkem (nebo s kýmkoli jiným). A jako je nebezpečné, ba téměř nemožné, poměřovat se s jednotlivci, je velmi nebezpečné, když se mezi sebou poměřují denominace. Církev není tam, kde lidé věří správným věcem. Církev není dokonce ani tam, kde lidé dělají správné věci.

**Církev je tam,
kde působí
Kristus.
A on hodně
působí mezi
hříšníky.**

Správnou církev nepoznáme podle ortodoxního učení. Církev totiž může být pravověrná, ale naprosto nemilosrdná. Církev je tam, kde se setkáme s Ježíšem. A nemyslím to jako frázi. Z hlediska denominačního patriotismu můžeme zažít velice nepříjemnou věc, když v denominaci, která je nám opravdu hooóódně nesympatická, narazíme na člověka, na kterém vidíme ovoce Ducha, které na nás z nějakého důvodu zatím nevyrostlo. Možná nás k pochopení, co je „pravá církev“, přiblíží můj oblíbený bonmot od neznámého autora: „Církev je jediné společenství lidí, kde podmínkou členství je nehodnost kandidátů.“ Boží milost je velká. Jsem už poměrně starý člověk a mohl jsem pozorovat vývoj různých sborů a denominací. A vím o sborech, které začínaly s nesmírnou pýchou a přihlouplou teologií. Na počátku se nijak netajily postojem: „My vám teď všem ukážeme, jak se to dělá správně!“ Když jsem to viděl, říkal jsem si, z tohoto nemůže vzejít nic dobrého. A po-

dívejme se ... takové sbory zpravidla prošly obrovskými krizemi. Nicméně některé existují dodnes a nezůstali v nich ti nejhlásitější, ale ti, kteří v oněch krizích zpokorněli. Ježíš neuhásí doutnající knot. A některé z těch sborů jsou dnes krásné. A tak se z Boží milosti stává, že se setkáme s Kristem tam, kde bychom ho nečekali. Treba i v denominaci, která schvalovala církevní restituce. Říkám tím, že je jedno, co si myslíme? Ani v nejmenším! Já mám na restituce velmi silný názor, hodně podobný názoru Milana Pečeni. A na křesťany v armádě a policii mám taky velmi silný názor, hodně nepodobný názoru Milana Pečeni. Jenže církev... to je tajemství. Církev je tam, kde působí Kristus. A on hodně působí mezi hříšníky. Jistě, neutvrzuje je v jejich hříchu. Ale těžko mu zabránit, aby chodil do těch denominací, které se nám nezdaří. Bohužel je v naší zemi denominací až moc. Možná několik tisíc. Mnohé mají jen jednoho člena, který je ovšem členem té jediné pravé a věrné církve.

Na závěr bych rád těmto lidem dal radu, kterou dal jedné dámě chicagský kazatel Dwight L. Moody. Ta postarší distingovaná dáma za ním přišla a žádala ho o radu, do jaké církve má vstoupit. Prý už tu pravou církev hledá deset let. Moody jí odpověděl: „Milostivá, na této straně nebe tu dokonale církve nenajdete.“ Když smutně odcházela, zarazil se a ještě na ni zavolaal: „A prosím vás, kdybyste ji náhodou našla, nepřibližujte se k ní. Jen byste ji zkazila!“

Dan Drápal, 25. března 2016

Pokud by vás zajímal článek, na který reaguji, najdete ho na webové adrese <http://www.evangelickytydenik.cz/archiv/et-2016-9.pdf?fid=1458119901>

Zdravím všechny z Clarence!

Zdá se, že přišel čas na další dopis. Kde začít je vždycky ta největší otázka, a proto se pokusím začít tím, že řeknu něco, co se netýká tak zcela mě, ale hlavně situace, ve které se právě teď nacházím.

Devátého dubna proběhlo 110. výročí Azusa Street Revival (probuzení v Azusa Street), což je největší probuzení v dějinách Ameriky. Během tohoto výročí proběhla shromáždění v Los Angeles a ve Washingtonu. Nebyl jsem ani na jednom z nich. V tu dobu jsem byl na výpravě mládeže ze sboru, ve kterém tu sloužím. Nevěřím na data, ani na důležité výročí, ani nic podobného, neviděli jsme ohromné stvořitelské zázraky a lidé vstávající z vozíků. Vidělo to jen pár našich kamarádů, jež se odtrhli a vyrazili do Kalifornie bez nás. Jeden z nich nám později svědčil o tom, jak viděl mrzáky uzdravené, hluché slyšící a tak všelijak podobné.

Nicméně pomalu bych i považoval to, co se stalo na naší výpravě, jako závažnější. Pamatujete na verš „To spíše projde velbloud uchem jehly, než boháč do Božího království“? Myslím, že to se tam stalo. Jinými slovy – Bůh se tam dotkl „cool“ lidí. Lidí, co měli vždycky telefony místo otázek a byli příliš cool tancovat při chvalách. Hlavně syna zdejšího pastora a zároveň mého šéfa Roberta. S ním jsem už dříve trávil víc času kvůli práci pro jeho tátu a nikdy v životě bych neřekl, že se tohle stane. Neměl jsem soudit předčasně. Bůh se ho dotkl tak, že nechce nic než chválit, dokonce jsme během tohoto týdne museli mít dvakrát schůzku, abychom chválili! LOL. Teď je zdejší mládež v tom, čemu říkají „revival“ (oživení, jiným slovem probuzení). Děcka tu zvou spoustu kamarádů, nedávno tu jedna holka uvěřila, ale zatím je to tak všechno. Nic, čeho bych už předtím nebyl součástí.

Ale tak nějak si říkám: jestli tohle vydrží, tak to skutečně probuzení bude! A také, jestli jsme my, v Čechách, v tom prostě neměli vydržet dýl. Jestli probuzení nebylo za rohem a my ho jen neudusili tím, že jsme nevěřili, nebo jsme si toho prostě nevšimli. Protože, prach a broky, ... tady v to věří! ☺

P. S. Já se mám tak různě, jako obvykle, extra blažený to není, ale nu což. Takovej průměr ... Prosím o modlitby za moje víza. Odeslal jsem teď totiž žádost na prodloužení a je to vážně důležité, aby to všechno prošlo. Mám povolení jen na deset měsíců a potřebuji tu být aspoň ten rok.

Ben Drápal

● JAKÉ TO BYLO

Chyťte si rybu!

Proč jsi přišla na Den Levitů?

Moji kamarádi sem pravidelně chodí a já jsem prohodila, že bych mohla možná jít také. No a kamarádka mě přihlásila.

Poznámka redakce: Tomu se říká bouda, zlato.

Co jsi čekala?

Čekala jsem, že se jí budu držet jako klíště.

A co od samotného Dne Levitů?

Příjemnou atmosféru a to se vážně naplnilo.

Na jaký jsi šla workshop?

Šla jsem na Levelový, protože nás tam ta kamarádka přihlásila. Chtěla na kuchářský, ale bylo jen jedno místo. No a bavil mě, protože (asi budu znít jako děcko) tam měli živý rybíčky! Celý se to týkalo rybářství.

A zjistila jsem, že učedníci vytáhli z moře 153 ryb (po Ježíšově radě, ať hodí sítě na pravobok). A snad jsem si zapamatovala něco z rybářského vybavení.

Poznámka redakce: Workshop je asi hodina zábava, byl výběr mezi cukrářským, kuchářským, vyráběcím a Levelovým.

To se ve škole neučí, no jo. Před nimi byl oddílový čas, kam jsi se přidala? A jak ti tam bylo?

K Lévi, protože tam šla ta kamarádka. Klíště, no jo. A bylo to fajn.

Poznámka red.: No, jak jinak, skvělí lidi, skvělí vedoucí...a já.

Co všechno se dělo na shromáždění? Co si pamatuješ a co tě bavilo?

Úvod, kázání, chvály, hry a hezký divadlo. A nejvíc chvály. Ale všechno bylo fajn.

Co si pamatuješ z kázání? Co tě oslovilo?

Bylo to o tom, jaký je Bůh. Speciálně zmiño-

val věrný, silný a přítel. Ale chtěl jenom říct: nepopsatelný.

A co naši pápuláci, Anička a dědeček? Chtěla bys je ještě vidět, bavili tě?

Jo, ti byli super! Chci je vidět znovu.

Co bylo nejlepší vůbec a nejvíc tě překvapilo?

Všechno bylo fajn, ale co nejlepší? Asi chvály, i když na tenhle styl nejsem zvyklá a neznala jsem je, tak se mi fakt líbily.

Co máme naopak zlepšit?

Nenapadá mě nic, co by mě šťouchlo tak, abyste to měli zlepšit. Jak jsem řekla, líbilo se mi tam.

Poznámka redakce: Kdybych za Emmu neposlala přihlášku, neměla by jako nováček možnost zjistit, kam ji poslat.

Byla jsi už někdy na táboře?

Proč ano/ne?

Ne, nebyla. Protože jsem konzerva a nebylo nic, co by mě k tomu přinutilo.

Planuješ jet?

Ano, už jsem přihlášená.

A co tě k tomu tedy nakonec přinutilo?

Moje kamarádka (smích).

A to se nikdy dřív nikdo nesnažil tě přesvědčit?

Jo, snažil, ale vždycky se našel nějaký důvod, ze kterého se vyvodilo, že nepojedu.

Poznámka red.: Mám prostě osobní kouzlo.

Necítla ses na Dni Levitů ztraceně?

Složitá otázka, když jsem se tam bavila hlavně s tebou. Ale jinak jsem se necítla ztraceně, i když jsem ty lidi neznala.

Renata mluví na závěr k malým i velkým ☺.

Já děkuju za odpovědi, uvidíme se tedy na táboře Levitů!

Těším se!

Dlouhá a okecávaci poznámka redakce:

Tak doufám, že jste pochopili, jak skvělé to na setkání přátel tábora Levitů je. Jen ještě dodám, že jsme měli úžasné rekvizity. Celý den byl ve znamení rybářských sítí a tak byly pověšené na zdech i s pruty. Myslím, že jsme se nikdo nenudili, protože vedoucím se opravdu podařilo udělat dobrý program.

A na podzim napíšeme něco o Levitech a jejich krásném táboře, tak se těšte!

A jestli si pospíšíte, ještě i vy se stihnete na tábor Levitů přihlásit!

Den Levitů navštívilo v dubnu víc jak 70 dětí.

Tábor Levitů

13.-20.8.2016

Pro děti a mládež od 6-18 let

Tábor tradičně připravuje česko-slovenský tým.

Případné dotazy: taborlevitu@gmail.com,
Renata Pačevětová 725677112,
Jakub Černý 777 149 469.

Přihlásit se můžete do konce června na:
www.taborlevitu.webnode.cz

● JAK JSEM TO PROŽIL

Návštěva Izraele (pokračování 4. části)

Nebezpečí v Jeruzalémě

Jednoho dne jsme v Jeruzalémě šli společně s Alenkou Krausovou (českou misionářkou) přes Staré město na autobus a dostali jsme se do lidské ucpávky v úzké uličce v arabské čtvrti! Arabové měli ramadán a v tu dobu se tamtudy snažilo projít množství lidí k mešitě, a od mešity se zase valila další masa. Vše se neprodyšně ucpalo na křižovatce uliček, kde se na tento lidský proud valil další z boku. Nešlo nikam utéct a posunovali jsme se po centimetrech, namačkání jako sardinky mezi masou muslimů. Sotva dýchat jsme mohli! Děti a některé ženy plakaly, muži se

tlačili a křičeli. Trvalo to asi 40 minut – vedro k padnutí, pot se jen lil! Kdyby někdo upadl, ušlapou ho. Jedinec nemůže nic! Naštěstí to pak někde izraelští vojáci uzavřeli, aby se tam necpali další lidé a postupně se zátka uvolnila. I tak jsme museli obcházet okolo, oklikou, než jsme se nacpali do busu, který jel na Olivetskou horu, kde je Dům modliteb pro všechny národy, kam jsme potřebovali. Zpátky to bylo taky dobrodružné, protože sice měl jet bus asi v půl deváté, ale jízdní řády v arabské části nejsou. Když jsme půl hodiny čekali, řekli nám místní, že dnes

Konvokace všech národů a Výprava strážců Izraele

V Jeruzalémě od 2. do 16. října 2016.

Tématem letošního celosvětového modlitebního svolání je: *Hledejte nejprve království, připravte cestu pro Krále slávy.*

Zaregistrujte se co nejdříve u českého koordinátora pastora Petra Káchy z důvodu možnosti včasného objednání letenek: pkacha2005@volny.cz
tel.: + 420 775 383 690.

už přeci nic nepojede, protože řidiči jdou do mešity a pak domů slavit. Tak jsme museli jet „černým“ – neoficiálním taxíkem! Mikrobus se zatemněnými okny zastaví, nastoupíš, zaplatíš a odveze tě k hranici se židovskou částí města. Kdyby nás vyhodil někde v arabské části, bylo by to dost nebezpečné. To se taky stalo, ale poznali jsme, kudy jít do bezpečí Židovské čtvrti. Na ulici bylo husto slavicích Arabů z celého Jeruzaléma a i asi Izraele, protože ten den byl vrchol ramadánu, svátek „Moci“. Všude se na ulicích, kolejích tramvaje, grilovalo a prodávalo a jedlo. Hudba po arabsku „kvílí“, všude plno odpadků, děti běhají, výrostci pokřikují na vojáky... světla a kouř z grilů... Tak jsme si dali taky nasázet do pítý něco grilovaného a zeleninu, a pochutnali si! Oddychli jsme si ale až u Jafské brány v Židovské čtvrti. To pak bylo už jen 15 minut pěšky „domů“, kam jsme došli po 23. hodině. S tím islámem je to teda síla – projít z jedné čtvrti do druhé, je jako skákat o sto let zpět a zase do normálu!

Nanda

● NA CO SE DÍVÁME, CO ČTEME

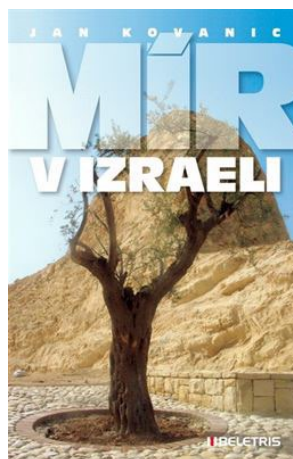
Mír v Izraeli

„Mír v Izraeli“ zahrnuje zážitky z návštěv malé, prastaré země s moderní současností, tak jak se odehrály v letech 2006, 2008 a 2014. Představuje knihu výjimečnou, nejen díky hojnosti skvěle zvoleného obrazového doprovodu, který čtenáře vtáhne do atmosféry různých krajů omývaných vlnami čtyř moří. Především je psána velice živým, vtipným jazykem. Osvědčuje cit pro detail a kouzlo konkrétní situace, pro radosti a svěze turistických toulek, i bystrou všímavost pozorovatele. Autor neváhá sdílet své názory a dojmy tak bezprostředně, že se takřka ocitáte po jeho boku a procházíte s ním Izrael křížem krážem. Jako by se vám před očima odvíjel barevný film: od Galileje přes Haifu a Kumrán, dávnými i novými posvátnými místy Jeruzaléma, Tel Avivem i přírodními rezervacemi na severu.

Líčení aktuální izraelské reality protkávají nevtravě, zato nápaditě exkursy do rušné minulosti nádherného koutu světa. Umož-

ňují tak lépe pochopit jak mentalitu národa, tak i mnohé z dějů, které se odehrály od počátku minulého století po tyto dny. Na druhé straně ledacos z řešení různých problémů, které se Izraelcům podařilo za téměř osm desítek let úspěšně realizovat, působí velmi inspirativně. Pro ty, kteří už měli štěstí Izrael objevit, nabízí „Mír v Izraeli“ připomínku jejich pocitů i poznatků. Těm, kteří o cestě do Izraele uvažují, předkládá neocenitelného průvodce, praktického i kulturně vědného. A do třetice, pro ty, co z různých důvodů zůstávají ve vlastech českých, otevírá okouzující, zábavnou četbu.

Na závěr svého posledního pobytu navštívil autor místo, kde vzniká další z uměle vysazovaných lesů Izraele. Zasadil tři mladé

borovičky: za více než dvacet příbuzných svého otce, které pohltil holocaust, za šest blízkých ze strany své manželky, které stihl stejný osud. Třetí semenáček bude žít a růst na paměť jeho ženy Ivanky Kovanicové, rozené Rezkové, s níž podnikl první dvě putování Izraelem – a již také věnoval tuto knihu. Cestopis napsaný s hlubokou láskou, péčí a porozuměním...

Františka Vrbenská

Jan Kovanic: *Mír v Izraeli*. Foto Jan Kovanic. Obálka Stanislav Hudský. Praha; BELETRIS, 2015. 496 stran. Doporučená cena 336 Kč, cena přímo u nakladatele 240 Kč.

Další tisíce fotografií naleznete na autorových stránkách *Mír-v-Izraeli*

● JAK JSEM TO PROŽIL

Osvětlení jako chvála

Od dětství se pohybuji mezi různými technickými zařízeními. Na akcích jsem se setkával i s osvětlováním a zjistil jsem, že mě tento obor zajímá a baví. S tátou jsme začínali svítit s dvěma reflektory a postupně se světelný park rozrostl a dnes se snažíme o zlepšení atmosféry na Šesté. Během asi 3 let co na Šesté a jiných mládežnických akcích svítíme, jsme našli v týmu každý své místo, táta se stará o bezpečnostní a technickou část a já spíše o uměleckou. Protože se naše činnost mládežníkům a vedoucím líbí, začali jsme společně uvažovat o vylepšení osvětlování. Hledali jsme před Hospodinem, jakým způsobem by se mělo vlastně osvětlovat. Když se před lety začínala světla rodit, očekávali jsme od nich určité zpestření, či soudobý kulturní zážitek k oživení sborových aktivit. V průběhu modliteb se ukázalo, pokud jsme tomu dobře porozuměli, že světla pravděpodobně nejsou pouze zpestřením chval, ale i potěšením pro Boží srdce. Myslíme si tedy, že jsou světelnou paralelou ke zvuku chval. Toto slovo jsme rozsuzovali a Luboš poprosil i prorocký tým. Přijali jsme, že Hospodin vede Josefa, aby začal nově s touto činností s tím, že ho povede.

Byli jsme velmi potěšeni, když modlitebně prorocký tým potvrdil naše vnímání. Zpracovali jsme základní minimální vari-

antu, jak lze světla doplnit, aby vyhovovala potřebám Šesté a dalším aktivitám. Již v původním záměru jsme počítali s rozšířením systému o dnes běžná inteligentní led svítidla. Tyto se řídí se DMX signálem. Nikdy jsme žádný DMX řídicí systém nekupovali, vše jsme zdarma provizorně vyřešili (analogovým ovládáním) s možností v budoucnu ovládat světelný park pomocí DMX. Dnes běžný řídicí systém DMX umožňuje sloučení stávajících a doplněných světél.

Zamýšleli jsme se, zda by nebylo lepší si světla půjčovat a žádná nevlastnit. Po zvážení všech možných alternativ jsme došli k zá-

věru, že řízení světél v reálném čase s vazbou na činnost kapely je mimořádně náročný proces, pokud má být výsledek dobrý. Vyžaduje mít kvalitní systém, který musí osvětlovač umět dobře ovládat. A v tom je největší problém. Většina osvětlovačů buďto nemá kvalitní systém, nebo nemají vizi pro uměleckou část. Výsledkem je, že světla žijí svým vlastním životem nezávisle na ostatní produkci. Máme zato, že tímto způsobem sborové aktivity nezlepšíme. Cestou ke správnému řešení je postupný růst schopností osvětlovače při řízení malého světelného parku pomocí kvalitního řídicího systému tak, aby byl schopen realizovat svůj záměr. Světelný park lze dle velikosti akce snadno rozšířit pronájmem dalších světél v případě potřeby. V praxi jsme již vyzkoušeli, že nejsme schopni přes zapůjčený systém zrealizovat svůj záměr (důvodem je neschopnost v reálném čase programovat a řídit složité návaznosti jednotlivých procesů uvnitř systému). Obvykle se osvětlovači učí dobře ovládat svůj systém několik let.

Náš doplněný světelný systém bude mít v budoucnu výhodu v tom, že ho lze použít i na velmi malých akcích bez nároku na hmotnost, velikost prostoru a silové elektrické napájení.

Josef a Petr Vlasákoví

◀ **Taky máte pocit, že na každé sborové akci je Petr Vlasák s rodinou? Ale ouha, není téměř na žádné fotce. To musíme napravit.** Foto Tomáš Božovský

● NA CO SE DÍVÁME, CO ČTEME

Mengele – Anděl smrti

Přesun mojí rodiny ke Kutné Hoře má mnoho pozitiv. Jedním z nich je i možnost navštěvovat zdejší velmi rozsáhlou městskou knihovnu. V Praze už jsem přečetl snad vše, co mě zajímalo, a byl nejvyšší čas ke změně.

Mezi několika tituly, které jsem si vypůjčil hned při první návštěvě, byl Mengele – Anděl smrti, od autorů Geralda L. Posnera a Johna Wareho.

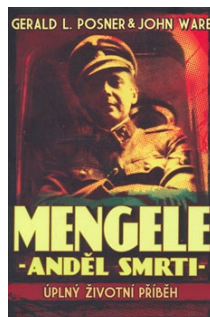
Kniha byla napsána po předchozím intenzivním pětiletém studiu publikovaných i nepublikovaných dokumentů, únavném cestování po Jižní Americe a nahráním mnoha desítek hodin rozhovorů s lidmi, kteří se byt i jen nakrátko ocitli ve spojení s hledaným nacistou. Protože titul byl vydán v roce 1986, bylo ještě hodně možností mluvit se současníky tohoto symbolu zvrácenosti medicíny třetí říše a získaný materiál byl tak hodně obsažný.

Auťori v první části pečlivě mapují Mengeleho počátky jako doktora medicíny, jeho účast v bojích na východní frontě i rádobu vědeckou činnost v Osvětimi, kdy se na základě pokusů s živými vězni snažil vytvářet podklady pro vytvoření čisté árijské rasy.

Dále následují kapitoly zachycující Mengeleho činnost v poválečné Evropě, kde je věnováno hodně prostoru pro hledání příčin jeho několikaletého relativně svobodného pohybu.

Během mapování pobytu v Jižní Americe pánové Posner a Ware zachycují i stopu Adolfa Eichmana a ukazují, jak moc byla izraelská tajná služba MOSAD blízko dopadení Mengeleho, když ve stejné době zajali a unesli tohoto čelního strůjce takzvaného konečného řešení. MOSAD ale pokračoval v honbě za Mengelem ještě mnoho let po úspěšném završení operace Eichman. Zvyšující se finanční náklady, politická situace v Izraeli, ale i boj tehdejšího šéfa o udržení vedoucího místa dnes legendy opředené organizace, byly příčinou konce akce.

Konec přišel přitom paradoxně v momentě, kdy se podařil zásadní průlom v pátrání.

Dále je podrobně popsán podíl vlivné dynastie Mengeľů na krytí člena rodiny a v neposlední řadě zde autoři vyvracejí legendy o nacistických zločincích topících se ve zlatě a obklopenými desítkami ozbrojených strážců. Mapování cesty zlata, uloupeného statisícům židů a odvezeného sedmi ponorkami do Jižní Ameriky, by vystačilo na samostatnou knihu. Podíl tamějších režimů na zmizení tohoto nákladu je ale zachycen dostatečně jasně.

Mengele – Anděl smrti je vedlejším produktem snahy autorů. Tím hlavním záměrem bylo nashromáždit dostatek podkladů pro předání Mengeleho spravedlnosti.

Čtenář má díky tomu v rukách ničím neředěnou pravdu o muži, který větší část života trávil na útěku, aniž by někdy pociťoval výčitky svědomí z toho, čeho se v Osvětimi dopouštěl.

Zajímavým plusem je velmi pěkně vykreslený vnitřní boj jeho syna Rolfa, když se musel vyrovnat s minulostí svého otce.

Vyšlo v roce 2007 v nakladatelství XYZ. V současnosti na trhu nedostupné. Zájemci jsou tak odkázáni na knihovny, nebo antikvariát. Doporučuji pro zájemce o historii. V diskusních fórech vysoce hodnocený titul!

Pavel Rosecký

PŘEDNÁŠKA VLÁDI VÁCHY

„CO DĚLAJÍ NAŠE DĚTI, KDYŽ JSOU ON-LINE“

Generace našich dětí je, narozdíl od nás, v kyberprostoru jako doma. A často si neuvědomuje, jaká na ně tam číhají nebezpečí. Nejsou před ním bezpečné ani děti křesťanů, ba možná právě naopak. Co hrozí našim dětem? Jaké jsou sociální sítě? Na co si dát pozor? Co můžeme dělat my, jako rodiče?

18. KVĚTNA 2016,

ve sborové budově KS Praha ve Velkém sále od 18 hodin. Určeno pro rodiče dětí 6-18 let.

SETKÁNÍ S MISIONÁŘI KLINGEROVÝMI

Neděle 29. 5.

10:00 Křesťanské společenství Střed,
Ve Smečkách 13, Praha 1

15:30 Apoštolská církev Dobrá zpráva,
K Učilišti 16a, v zasedací síni Úřadu městské
části Praha-Štěrboholy

Neděle 5. 6.

16:00 Křesťanské centrum víry,
Na Žertvách 23, Praha 8, Palmovka

Neděle 24. 7.

10:00 Slovo života,
Novoškolská 2, Praha 9, Vysočanská

AGLOW
INTERNATIONAL

13. 5. od 18 hodin
v Soukenické 15, v Kavárně
mluvčí bude **Lída Hallerová.**

Pronajmeme pěknou velkou místnost k dlouhodobému pronájmu v klidném místě. Dobrá doprava na metro C (asi 15 minut) preferujeme ženu. Nájem zařízené místnosti je s poplatky za energie celkem 4300 Kč měsíčně. Kontakt: Dana a Zdeněk Paulusovi mail: paulusz@atlas.cz, tel.: 724 216 004, 283 981 182

SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA

SLAVNOSTNÍ SHROMÁŽDĚNÍ CÍRKVE KŘESŤANSKÁ SPOLEČENSTVÍ

NEDĚLE 5. ČERVNA 2016
14:00 HOD

HOTEL STEP
MALLETOVA 1141
PRAHA 9

ŘEČNÍK
CHVÁLICÍ SKUPINA

BARRY WISSLER
FILIA (KS PLZEŇ)

KÁZÁNÍ
SVĚDECTVÍ
PAMÁTKA VEČEŘE PÁNĚ
MODLITBY ZA NEMOCNÉ A POTŘEBNÉ

TÉMA:

Usilujte o pokoj se všemi a o posvěcení,
bez něhož nikdo neuvidí Pána. (Židům 12:14)

Pražský Free open air festival

FESTIVAL NA VÝŠINÁCH

NA LETNĚ
U KYVADLA

28. KVĚTNA
2016

MŮŽETE SE TĚŠIT NA: WESSANI KALWICH
DIVINE ATTRACTION (USA) MC DÁRCE STRIPES OF GLORY
PUREHEART

ŽIVOT VÍRY
www.zivotviry.cz

Křesťanské
společenství
Praha

NAVYSINACH.CZ

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže

Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

Setkání mládeže

DOROST (12 – 15 LET)

středy 17:00 – 19:00 hod.

více info

Dita Frantíková

724 435 309

dita.frantikova@kaes.cz

POROST (15 – 18 LET)

úterky 17:30 – 19:30 hod.

více info

Šimon Ondráček

736 655 882

o.saimon@volny.cz

ODROST (18 – 25 LET)

pondělky 18:30 – 21:00 hod.

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

Večerní setkání pro mladé, kde to žije

**téma Byl pozdní večer,
první máj...**

**ŠESTÁ 8.5.
18:00**

Ortenovo náměstí 34, škola TGM

**pestrý
program
jinak
vstup
zdarma**

mladezpaha.kaes.cz/sesta
Dita Frantíková 724435309
Křesťanské společenství Praha

ENGLISH CAMP 2016

týdenní letní kurz angličtiny –

Did You Get My Message

od 16. do 23. 7.

Místo konání: Penzion Pod Vlekem
Janov nad Nisou 1215,
Jizerské hory

Cena kempu:

do 31. 5. 2016: 3 200 Kč

od 1. 6. 2016: 3 500 Kč

Kontakt na vedoucí kempu:

Štěpán Vávra

E-mail: vavra.stepan@gmail.com

Tel.: +420 777 623 818

mladezpaha.kaes.cz/englishcamp

**NEČEKANÁ
SVOBODA**

Teen camp 2016

KDY:
24.–30. 8.
2016

KDE:
areál Kymevo
Hrachov
kymevo.cz

CENA:

2 540 Kč
do 15. 6.

2 640 Kč
do 15. 7.

2 690 Kč
do 10. 8.

SPORTY, WORKSHOPY, SEMINÁŘE A MNOHEM VÍC

Přihláška a info: mladezpaha.kaes.cz/teencamp **Věk:** 12–18 let

Jsi Majákem

Rend Collective

My Lighthouse

překlad: Jiří Jelínek

A D A D A E

1. V zá pa sech a v po chy bách i v pá dech mých bu deš u mě stát.
2. Když Tě prá vě ne sly ším, jsi tu se mnou to jsi tě vím.
3. Ne bo jím se co zít řek dá s kaž dým rá nem si za zpí vám:

5 A D A D A E A

Lá ska Tvá mě pro vá zí, jsi po koj můj v kaž dém trá pe ní uo - o,

9 D A E A D A

jsi po koj můj v kaž dém trá pe ní Jsi ma já kem,

14 F#mi E D A F#mi E D A

ma já kem. Tvé svě tlo ve tmě zá ří půj du, kam Ty jdeš. Jsi ma já kem

18 F#mi E D A F#mi E D A

ma já kem Tvé mu sli bu vě řím, že mě do ne seš do bez pe - čí, o - o -

22 E A D A F#mi E D A

o, do bez pe - čí Ohněm zá říš Ty nám zá říš, každou bouří

28 F#mi E

ve - deš nás

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

**V KVĚTNU SE SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ NEKONÁ
Z DŮVODU SBOROVÉHO VÍKENDU.**

2. 5. SBOROVÁ MODLITEBNÍ
18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8

**5. 6. SLAVNOSTNÍ SETKÁNÍ CÍRKVE
KŘESŤANSKÁ SPOLEČENSTVÍ**

14:00, Hotel Step, Malletova 1141, Praha 9

Chvály: Filia (Plzeň)

Kázání: Barry Wissler – *Usilujte o pokoj se všemi a o posvěcení,
bez něhož nikdo neuvidí Pána.* (Židům 12,14)

kázání, svědectví, Památka Večeře Páně, modlitby za nemocné a potřebné

LETNÍ BOHOSLUŽBY BUDOU OPĚT NA STŘELECKÉM OSTROVĚ.

Bližší informace na straně 2.

17. 9. SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ
od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8

● INFORMACE O REGIONECH

Číslo u kolony Počet členů znamenají:
dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

JIH

Pastor: Miloš Poborský

Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická.

Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepál/14

Počet členů: 57/7/30

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský

Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4

Počet členů: 31/2/20

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček

Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23

Počet členů: 97/22/24

Vstup: Zuzana Dvořáková, Pavla Klauzová

Narození: Dorothea Vávrová (22. 3.)

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský

Shromáždění: Ne 9:30, Rezidence Rosa, Střelnická 1680, Praha 8

Modlitební: 23. 5. v 18:30 na Palmovce v herně v přízemí (naproti Velkému sálu)

Počet členů: 99/14/32

STŘED

Pastor: Petr Kácha

Shromáždění: Ne 10:00 International Church of Prague, Ve Smečkách 13, Praha 1

Počet členů: 89/14/26

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula

Shromáždění: každou neděli (kromě celosborového setkání) od 15:30, Boloňská 310, Praha 15

Modlitební: Pondělí, následující po sborových bohoslužbách, od 19:30 u Hejniců, Tenisová 9

Počet členů: 19/5/1

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann

Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23

Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sbor. budově

Počet členů: 79/8/18

Vstup: Štěpán Suda, Lucie Urbanovská,

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Richard Roušal,

Petr Žůna, Jirka Bukovský

Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)

Počet členů: 42/4/14

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
05694	desátky	Západ
06694	desátky	Hostivař
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,

e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,

Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail

sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

*Na to, že jsi někdy pořádný kopyto,
tohle Ti Báro vážně jde.*

Příští číslo vyjde v neděli 5. 6. 2016